

Nederland. Ze debuteerde pas in 2000 met de roman *De Bruine Zeemeermin*, waarop een verhalenbundel en opnieuw een roman volgden.

De Noré kan ontegenzeggelijk schrijven en ze heeft een rijke fantasie. Echter, met deze vuistdikke roman – 540 pagina's! – heeft ze zich naar mijn idee vertild. Daarvoor staat *Lambarosa* te vol met quasi diepzinnigheden, loze pathetiek, gemeenplaatsen in de trant van 'Het leven was teer, eindig. De dood solide en oneindig. Liefde overwint de dood niet. Liefde is niet opgewassen tegen de dood. Geen kruid is ertegen gewassen.'

Het lijkt erop dat de schrijfster op een zeker moment ook nattigheid voelt. De redacteur van de uitgeverij waar *Het lam en de roos* gepubliceerd zal worden, geeft de auteur 'huiswerk en een laatste waarschuwing: een beetje minder scheutig met drama, en vooral: drama kan omslaan in melodrama'.

Wellicht helpt het als De Noré boven haar werktafel een tegeltje ophangt met de woorden: *In der Beschränkung zeigt sich der Meister*, ondertekend: J.W. von Goethe.

Bron: *Parbode* (nr. 163), november 2019